

VOIKO TYÖVÄENLIIKKEEN PERUSTANA NYKYÄÄN OLLA „LIITTOUTUMISVAPAUDEN“ TUNNUS?

Likvidaattorit, Trotski etunenässä, todistelevat legaalisessa lehdistössä, että voi olla. He koettavat kaikin mokomin *vääristellä* työläisten liikkeen todellista luonnetta. Mutta nuo yritykset ovat toivottomia. Hukkuvat likvidaattorit tarttuvat oljenkorteen pelastaakseen väärän asiansa.

Vuonna 1910 pienet intelligenssiryhmät aloittivat *anomuskampanjan* liittoutumisvapauden puolesta. Se oli *keinotekoinen* kampanja. Työläisjoukot pysyivät välinpitämättöminä. Proletariaattia ei saada sytytetyksi moisella tyhjäänpäiväisellä hankkeella. Liberaalien sopii uskoa poliittisten reformien suorittamiseen tsaarin itsevaltiuden *aikana*. Työläiset näkivät heti hankkeen vilpillisyyden ja pysyivät sille kuuroina.

Työläiset eivät ole sitä vastaan, että taistellaan reformeista; he taistelivat vakuutuslain puolesta. He käyttivät edustajiensa kautta hyväkseen jokaista III Duumassa tarjoutunutta tilaisuutta saadakseen aikaan pienimpiäkin parannuksia. Mutta siinäpä se onkin, että III Duuma ja vakuutuslaki eivät ole keksintöä, vaan poliittisia tosiasioita. Sen sijaan „liittoutumisvapaus“ Romanovin kesäkuun 3 päivän monarkian *aikana* on mätien liberaalien tyhjä lupaus.

Liberaalit ovat vallankumouksen vihollisia. Vielä nytkin he esiintyvät suoraan sitä vastaan, — mustasotnialainen III Duuma ei ole saanut heitä lakkaamaan pelkäämästä vallankumousta. Pelätessään vallankumousta liberaalit lohduttelevat itseään *perustuslaillisten uudistusten* toiveella ja työläisiä varten propagoivat erästä sellaista uudistusta — liittoutumisvapautta.

Mutta työläiset eivät usko satua „perustuslain” mahdollisuudesta III Duuman aikana, yleisen oikeudettomuuden vallitessa ja mielivallan riehuessa. Työläiset vaativat liittoutumisvapautta *vakavasti* ja *sen vuoksi* taistelevat koko kansan vapauden, *monarkian kukistamisen* ja tasavallan puolesta.

Huhti- ja toukokuun lakot todistivat teoissa, että proletariaatti on noussut *vallankumoukselliseen lakkotaisteluun*. Taloudellisen ja poliittisen lakon yhdistäminen, vallankumoukselliset joukkokokoukset, tasavaltatunnus, jonka Pietarin työläiset heittivät toukokuun 1 päivänä,— kaikki nämä tosiasiat ovat lopullisesti todistaneet *vallankumouksellisen nousun* alkaneen.

Tosiasiallinen, objektiivinen tilanne Venäjällä on seuraava: proletariaatti on aloittanut joukkojen vallankumouksellisen taistelun tsaristisen monarkian kukistamiseksi, sotaväessä kasvaa kuohunta, joka merkitsee tähän taisteluun yhtymistä. Talonpoikaisjoukot, niiden parhain osa, alkavat kääntyä selin liberaaleihin ja kuunnella työväen etujoukon mielipidettä.

Sen sijaan liberaalit, vallankumouksen viholliset, puolustavat *vain* „perustuslaillista” tietä, asettavat vallankumousta *vastaan* lupauksen (tyhjän ja valheellisen lupauksen) „liittoutumisvapauden” saavuttamisesta Venäjän tsaristisen monarkian *vallitessa!*

Tällainen on poliittinen tilanne todellisuudessa. Yhteiskunnan reaaliset voimat ovat seuraavat: 1) tsaristinen monarkia, joka polkee jalkoihinsa yleensä kaikkinaisen „perustuslain”; 2) liberaalis-monarkistiset porvarit, jotka vallankumousta peläten ovat uskovinaan „vapauden” ja tsaarivallan yhdistämiseen ja 3) vallankumoukselliset joukot; niiden keskuudessa on jo noussut johtaja — työläisjoukot, ja niiden kutsuun vastaavat matruusit ja sotilaat Helsingistä Tashkentiin saakka.

Katsokaahan, kuinka toivottoman typeriä ovat tällaisessa tilanteessa likvidaattorien jaarittelut „liittoutumisvapaudesta”! Nämä liberaalisen työväenpolitiikan älypatit ovat kaikista „reformista” valinneet *mahdottoman* perustuslakireformin, joka ei ole muuta kuin lupailua, ja pelaavat huvikseen „eurooppalaista” perustuslaillisuutta.

Ei! Työläiset torjuvat liberaalit ja liberaalisen työväenpolitiikan luotansa. *Jokaista* sellaista todella päiväjärjes-

tykseen asettuvaa reformia, niin kolmannessa kuin neljännessäkin Duumassa, vakuutuksesta alkaen kansliaorjien palkanlisäykseen asti, työläiset tulevat kannattamaan ja kehittämään sekä tekevät *omien* kampanjainsa kohteeksi.

Mutta tyhjän ja typerän *perustuslaillisen* poliittisen reformin lupailun itsevaltiuden *aikana* työläiset ottavat vastaan ylenkatseellisella ivalla. Eläköön monarkian kukistamiseksi ja tasavallan perustamiseksi puhjenneen joukkojen vallankumouksellisen taistelun laajeneminen ja voimistuminen! Taistelu näyttää, mitä puolinaisia perustuslaillisia reformeja uuden vallankumouksen *kukistuessa* saadaan aikaan, mutta nyt — vallankumouksellisen rynnistyksen alussa — vain „koteloihmiset” saattavat puhua joukoille *ei*-vallankumouksellisesta tiestä, rauhallisesta perustuslaillisesta reformista.

Alkanut vallankumouksellinen rynnistys vaatii vallankumouksellisia tunnuksia. Alas monarkia! Eläköön demokraattinen tasavalta, 8-tuntinen työpäivä, kaiken tilanherrain maan konfiskointi!

„Rabotshaja Gazeta” № 9,
heinäkuun 30 (elokuun 12) pnä 1912

Julkaistaan „Rabotshaja Gazetan”
tekstin mukaan